

POSTANOWIENIE

Dnia 7 kwietnia 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Iwona Koper (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Sychowicz

SSA Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa M. M.

przeciwko W. D., D. D., M. D., J. D., D. D. i małoletniemu A. D. z udziałem interwenienta ubocznego Gminy S.

o eksmisję,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 7 kwietnia 2005 r.,
zażalenia interwenienta ubocznego na postanowienie Sądu Okręgowego w K. z dnia 13
grudnia 2004 r., sygn. akt VII Ca (...),

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w K. odrzucił kasację wniesioną przez interwenienta ubocznego - Gminę S. od wyroku tego Sądu, którym oddalono jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego uwzględniającego powództwo o eksmisję pozwanych z zajmowanego lokalu i orzekającego o uprawnieniu pozwanych do otrzymania lokalu socjalnego. Kasację uznał za niedopuszczalną z uwagi na wartość przedmiotu zaskarżenia (art. 392¹ § 1 zd. 1 k.p.c.), która określona przez powoda na kwotę dwa tysiące złotych i nie zakwestionowana we właściwym czasie, nie podlega obecnie ponownemu badaniu.

W zażaleniu na powyższe postanowienie skarżąca Gmina zarzuciła naruszenie przepisów postępowania w tym art. 25 § 1 i 2, 23 k.p.c. oraz art. 45 ust. 1 Konstytucji RP

i art. 6 Konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności. Podnosiła, że obciążający ją obowiązek dostarczenia pozwanym lokalu mieszkalnego ma charakter niemajątkowy, a więc kasacja jest dopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia. Jednakże również przy przyjęciu jego majątkowego charakteru, wartość przedmiotu zaskarżenia odpowiada minimalnemu progowi kwotowemu dopuszczalności kasacji i wynosi dziesięć tysięcy złotych, to jest nie mniej niż dwa tysiące złotych za dostarczenie prawa do lokalu dla każdego członka rodziny. Wywodziła nadto, że uboczna kwestia wartości przedmiotu sporu nie może mieć znaczenia przy rozstrzygnięciu o chronionych konstytucyjnie uprawnieniach do zaskarżenia wyroku przez stronę. Wnosiła o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 392¹ § 1 k.p.c. obowiązującym w dacie orzekania przez Sąd Okręgowy kasacja nie przysługuje w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy zł. Uzależnienie dopuszczalności kasacji od wartości przedmiotu zaskarżania dotyczy spraw majątkowych, to jest takich które mają wartość przedmiotu sporu, a co zatem idzie wartość przedmiotu zaskarżenia. Ogólnie można stwierdzić, że sprawą majątkową jest sprawa, w której rozpoznawane żądanie zmierza do realizacji prawa lub uprawnienia mającego bezpośredni wpływ na stosunki majątkowe stron. Tak rozumianemu pojęciu sprawy majątkowej odpowiada sprawa, w której rozpoznawane jest żądanie orzeczenia eksmisji z lokalu mieszkalnego. Dopuszczalność kasacji w sprawie o eksmisję uzależniona jest więc od wartości przedmiotu zaskarżenia. Wartość tę określa się na podstawie art. 23 k.p.c. stosowanego wprost (w przypadkach w nim wymienionych) lub odpowiednio w zw. z art. 7 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (w sprawach o opróżnienie lokalu zajmowanego bez tytułu prawnego lub na podstawie umowy użyczenia - vide postanowienia SN z dnia 12 lutego 1997 r., nie publ. z dnia 13 sierpnia 1997 r. I CZ 87/97, OSNC 1998, z. 1, poz.15, z dnia 4 kwietnia 2000 r., V CZ 8/00, nie publ.)

Możliwość orzeczenia przez sąd na podstawie art. 14 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. ustawy o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i zmianie Kodeksu cywilnego (Dz. U. Nr 71, poz. 733) w wyroku nakazującym opróżnienie lokalu o uprawnieniu do otrzymania przez osoby, których nakaz dotyczy lokalu socjalnego, nie zmienia przedmiotu tej sprawy, pozostającej sprawą o eksmisję (postanowienia SN z dnia 7 kwietnia 1998 r, II CKN 693/97 nie publ., z dnia 16 kwietnia 1997 r., II CZ 49/97, OSNC 1997, z.11, poz. 169). Orzeczenie o uprawnieniu do lokalu socjalnego nie tworzy

prawa do konkretnego lokalu, a jedynie stwarza po stronie uprawnionego do jego otrzymania roszczenie o zobowiązanie gminy do zawarcia umowy najmu konkretnego lokalu socjalnego. Sprawa, w której skarżący kwestionuje w kasacji ustalenie lub nieustalenie uprawnienia do lokalu socjalnego jest więc sprawą o eksmisję, w której dopuszczalność kasacji zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia określonego według zasad właściwych dla zaskarżenia orzeczenia o eksmisji. Bez znaczenia dla rozważanej kwestii dopuszczalności takiej kasacji jest majątkowy charakter uprawnienia do otrzymania lokalu socjalnego.

W tym stanie rzeczy nie zachodzi podnoszone w zażaleniu naruszenie w wskazanych w nim przepisów. Zaskarżone postanowienie nie narusza też deklarowanego w art. 45 ust. 1 Konstytucji RP prawa każdego do sądu i sprawiedliwego rozpoznania sprawy, które skarżąca zrealizowała w ramach gwarantowanego konstytucyjnie dwuinstancyjnego postępowania (art. 176 ust. 1).

O oddaleniu zażalenia orzeczono na podstawie art. 398¹⁴ k.p.c. w zw. z art. 394¹ § 3 k.p.c. i art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. 2005 r. Nr 13, poz. 98).